

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in *Stem van de Stilte* blz. 31.

Gautama de Boeddha ontving de Prajñāpāramitā's van de Mahātma's.

Gewoonlijk wordt aangenomen dat de Prajñāpāramitā, de naam van een van de mystieke hoofdwerken van de mahāyāna-school van het boeddhisme, in de 2de eeuw v.Chr. zou zijn geschreven.

H.P. Blavatsky schreef hier het volgende over:

Zoals in elke andere deels Esoterische versluisde leringen hebben de woorden van de Boeddha een dubbele betekenis, iedere sekte is geleidelijk gaan opeisen de enige te zijn de juiste betekenis kennen en dus daarmee een suprematie en exclusiviteit over de rest te hebben. Schisma slopen erin en werden als een afschuwelijke kanker in hoog tempo verspreid in het reine lichaam van het vroege Boeddhisme.

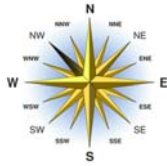
Nāgārjuna 's Mahayānā ("Het Grote voertuig") School werd tegengewerkt door het Hīnayānā (of "Kleine Voertuig") stelsel, en zelfs de Yogacharyā school van Aryāśāṅga werd ontsierd door de jaarlijkse bedevaart naar de oevers van Mansarovara door een horde Vagebonden en Zwervers vanuit India die voor Yogi's en Fakir speelde. De wereld door afschuw getroffen met een vervelende en nutteloze praktijk als het tellen van het in en uitademen als een middel om de absolute rust van de geest of meditatie te produceren, hebben deze school binnen het bereik van Hātha-Yoga gebracht en tot erfgenaam gemaakt tot van de Brahmaanse Trthikas.

Hoewel ze ook de namen als Srotāpatti, Sakridāgāmin, Anāgāmin en Arhats, ¹ dragen zoals in bijna elke school, verschillen de leerstellingen onderling sterk van elkaar en zal geen van deze het echte Abhijñas (de vijf bovennatuurlijke abnormale vermogens) kunnen bereiken. Een van de belangrijkste fouten van de oriëntalisten was de beoordeling over het "innerlijke (?) bewijs", zoals ze dat uitdrukte, ervan uitgaande dat de Pratyekaboeddha, de Bodhisattva's, en de "Perfekte" Boeddha's een latere ontwikkeling van het Boeddhisme waren.

Deze drie belangrijke fasen vormen de basis voor de zeven en twaalf graden van de hiërarchie van het Adept schap. De eerste zijn degenen die de Bodhi (wijsheid) van de Boeddha hebben bereikt, maar geen Leraren worden. De menselijke Bodhisattva's zijn kandidaten om zo te zeggen, voor een perfecte Boeddha schap (in de volgende Kalpa)

¹ De Srotāpatti is iemand die het eerste pad van inzicht in het werkelijke en het onwerkelijke heeft bereikt; de Sakridāgāmin is de kandidaat voor één van de hogere inwijdingen: "degenen die nog eenmaal geboren zal worden"; de Anāgāmin is hij die het "derde Pad", heeft bereikt of letterlijk, 'degenen die niet zal worden wedergeboren', tenzij hij of zij dat wenst, de mogelijkheid van worden herboren in een van de "werelden van de goden", of nog in devachan, of het kiezen van een Aards lichaam voor een filantropische doeleinde. Een Arhat is iemand die de hoogste Pad heeft bereikt; Hij/ Zij kan opgaan in nirvanā door eigen wil terwijl het hier op aarde verblijft

Zie ook "De Stem van de Stilte" blz. 89, noot 6.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in *Stem van de Stilte* blz. 31.

met de mogelijkheid om hun verkregen vermogens indien nodig nu te gebruiken, "Perfecte" Boeddha's zijn gewoon "perfecte" ingewijden. Dit zijn allemaal mensen en geen ontlichaamde wezens zoals in de exoterische Hīnayānā boeken beschreven. Hun ware aard en karakter kan alleen worden gevonden in de geheime delen van de Lugrub, de Tibetaanse benaming van Nāgārjuna, de stichter van het Mahayānā - stelsel, waarvan wordt gezegd te zijn ingewijd door de Nāga's (fabelachtige 'slangen', een versluierde naam **voor een ingewijde of Mahatma**).

In een gevonden legendarische Chinees verslag wordt vermeld dat Nāgārjuna zijn leer als een tegenstelling beschouwde tot die van Gautama de Boeddha, totdat hij van de Nāga's leerde dat zijn leer in overeenstemming was met wat in het geheim door Sākyamuni² zelf werd onderwezen, dit is een allegorie en gebaseerd over de verzoening tussen de oude Brahmaanse geheime scholen in de Himālaya en esoterische leer van Gautama, beide scholen hebben in eerste instantie bezwaar gemaakt tegen de rivaliserende school van de ander. De eerstgenoemde, de Moederschool van alle anderen was gevestigd buiten de Himalaya vele eeuwen vóór de verschijning van Sākyamuni.

Gautama was een leerling van hen; en het was van hen, de Indiase Sages, dat hij de waarheden van het Sunyāta, de leegte en de vergankelijkheid van alle aardse vergankelijke dingen en het mysterie van Prajñāpāramitā, of "de kennis de rivier over te steken," en aan te komen in het ENE perfecte land de regio's van de Ene Werkelijkheid had geleerd.

Maar zijn Arhats waren niet gelijk aan hem. Sommigen van hen waren ambitieus, en ze bewerkte bepaalde leerstellingen na de grote concilies, en het is op grond van deze "kettters" dat de Moeder-School in eerste instantie weigerde om hen in staat stellen hun scholen te mengen toen de vervolging begon om de Esoterische Broederschap uit India te verdrijven. Maar toen ze uiteindelijk zich schikte onder de leiding en de controle van de Hoofd Asramas, werd de Yogacharyā van Aryāsanga samengevoegd met deze Oudste Loge.

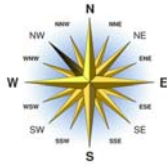
Want het is daar dat het sinds onheuglijke tijden verborgen en verzwegen gelegen gebied, de laatste hoop, het licht van de wereld en de redding van de mensheid. Talrijk zijn de namen van die school en het land, de naam van de laatste wordt nu beschouwd door de oriëntalist als de mythische naam van een fantastisch land. Het is niettemin vanuit dit mysterieuze land dat de hindoe zijn Kalki-avatāra verwacht, de boeddhist zijn Maitreya, de Pārsī zijn Saoshyant, de Jood zijn Messias, en de Christen zijn Christus als hij de werkelijke betekent ervan kent.

Daar, en daar alleen, regeert Paranishpanna (Yong-GRUB), het absoluut perfecte begrip van Zijn en Niet-zijn, het onveranderlijke ware bestaan in de Geest, zelfs terwijl de laatste schijnbaar nog steeds in een lichaam verkeerd, elke inwoner daarvan wordt een Niet-Ego, want hij is uitgegroeid tot de perfecte Ego. Hun leegte is "zelfbestaan en perfect" - als er profane ogen te gebruiken zou zijn en waarnemen, omdat het absolute is geworden; het onwerkelijke wezen omgevormd tot ongeconditioneerde realiteit, en de

² Een van de namen die voor Gautama de Boeddha wordt gebruikt.

Dhanus 4243

De essentie van alles is onbegrensde liefde, harmonie, wijsheid en onbeperkt bewustzijn: dat is de kern van ieder individueel wezen. "de Bron van het Occultisme" blz. 96-97.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in *Stem van de Stilte* blz. 31.

realiteit van deze, onze wereld, die opgelost in hun eigen natuur in ijle (niet-bestaande) lucht.

De "Absolute Waarheid" (Don-dampa'i-den pa; Sanskriet: paramārthasatya), die de "relatieve waarheid" (Kun zab chi-den pa; Sanskriet: Samvritisatya) heeft overwonnen, hebben de bewoners van deze mysterieuze regio dus de staat hebben bereikt met de naam in mystieke spraakgebruik Svasamvedanā ("zelfanalyse reflectie") en Parāmartha, of het absolute bewustzijn van het persoonlijke samengevoegd in de onpersoonlijke ego, die boven alles, dus ook boven illusie is in elk opzicht.

De namen van "Perfecte" Boeddha's en Bodhisattva mag dan op elke punt van een Boeddhistische tong als hemelse-daardoor onbereikbaar Wezens lijken, terwijl hun namen iets suggereren en toch niets zeggend zijn aan de bekrompen perceptie van het Europese profane. Wat van belang is, ze zijn in deze wereld, en leven toch ver buiten onze ongrijpbaar aarde! Boven hen is er maar één klasse van Nirvānīs, namelijk de Cho-ku (dharmakāya), of de Nirvānīs "zonder overblijfselen" - het pure Arūpa, de vormloze adem. ³

H.P. Blavatsky. *Collected Writing XIV* 434 - 436

Het is duidelijk dat de Mahatma; s die de leer van Prajñāpāramitā aan Gautema de Boeddha onderwezen deel uitmaakte van een lange reeks elkaar opvolgende ingewijde leraren en daarom is deze leer al miljoenen jaren oud.

Gottfried de Purucker schrijft hierover in de Esoterische Traditie blz. 599.
(Uitgave TUPA Den Haag)

Toch heeft dit betrekking op de feitelijke vestiging van de oude mysteriën als scholen of esoterische colleges, die ieder onder de leiding stonden van een hiërarchie van ingewijden die elkaar regelmatig opvolgden; dit was het eerste voorbeeld van zo'n regelmatige opvolging in de geschiedenis van de aardbol tijdens deze vierde ronde. Dit wordt met een Sanskrietwoord genoemd de guruparamparā⁴, of reeks van elkaar opvolgende leraren; niet een 'apostolische opvolging' zoals de christelijke kerk die kent als een verwrongen echo van wat oorspronkelijk werkelijkheid was, maar als de feitelijke opvolging van ingewijde adepten.

³ Het is een verkeerde gedachte, waardoor de oriëntalisten de leer van de Mahāyāna School letterlijk nemen over de drie verschillende soorten van lichamen, namelijk de Tul-Pa'i-Ku, de Long-Chod-Dzog-Pa'i-Ku, en Cho-Ku, alle met betrekking tot de Nirvanische conditie. Er zijn twee soorten van Aardse Nirvana, en die van de zuiver lichaam loze geesten. Deze drie "lichamen" zijn de drie enveloppen-allemaal min of meer fysieke die ter beschikking van de Adept, die in de zes pāramitā's is binnengegaan en overgestoken, of "het Pad" van Boeddha. Zodra Hij opgaat in de zevende, kan hij niet meer terug keren naar de aarde. [Zie Csoma, *Journal of the Asiatic Society of Bengalen*, 1e serie, Vol. VII (1838), p. 142ff; en Schott, *Boeddhisme*, p. 9 die het anders weergeeft. Geciteerd op p. 38 van Schlagintweit van het boeddhisme in Tibet.]

⁴ Zie *Occulte Woordentolk* blz. 69. Uitgave TUPA Den Haag.

Dhanus 4243

De essentie van alles is onbegrensde liefde, harmonie, wijsheid en onbeperkt bewustzijn: dat is de kern van ieder individueel wezen. "de Bron van het Occultisme" blz. 96-97.